

XVIè Romiatge de Puiggraciós a Montserrat

Vam ser unes cent-cinquanta persones dels pobles de l'entorn de Puiggraciós que enguany vam peregrinar a Montserrat el dissabte, 13 de juny. Com ja s'anuncia cada any, el pelegrinatge no té l'objectiu de ser una excursió més o menys turística sinó que, encara que sigui molt humilment, pretén ajudar en el trajecte de la fe de cadascú. Per aquest motiu, si bé es tracta d'un esdeveniment col·lectiu, cada persona el viu d'una manera ben personal. A continuació, la Paquita Baldich, una de les cent-cinquanta persones que van peregrinar a Montserrat, ens ofereix el seu testimoni, viu i eloqüent, de la jornada.

Anem a Montserrat

El dia catorze de juny vam anar a Montserrat com anem fent els darrers setze anys, amb els pobles de l'arxiprestat de Puiggraciós, tots junts, en autocar, que per cert aquest any portava fins i tot cinturons!

Un xofer molt assenyat i amable ens va portar i pel camí sempre hi ha alguna persona que ens ajuda a passar-nos-ho bé.

Fent camí vam fer una pregària, vam cantar i també vam tenir un record dels que ja no estan amb nosaltres. Mentre l'autocar pujava, anàvem mirant el verd que està tot i les flors que hi ha a les muntanyes.

En arribar tots estàvem molt contents pel bon viatge que vam tenir, de seguida va ser l'hora d'esmorzar, i a les onze la missa i l'ofrena dels pobles.

Mentre la gent esmorzava, me'n vaig anar a fer un petó a la Moreneta i després vaig seure en un banc, a mirar com la gent passava a fer el petó a la Mare de Déu. Anava pensant que aquella bona gent, que es quedava dreta uns moments davant la Moreneta, devien demanar-li, com tothom, que ens doni salut, feina i pau que tanta falta ens fa a tots. Passava gent de diferents països: xinesos i japonesos, i jo entre mi pensava que abans érem els de Catalunya els qui anàvem a Montserrat una vegada a l'any, però ara no hi ha distàncies i gairebé tots els turistes que passen pel nostre país visiten la Santa Muntanya.

Mentrestant em va venir al cap una cançó que cantàvem quan jo devia tenir uns quinze anys, tot pujant amb el cremallera. És molt bonica i i té una música molt fàcil de cantar, però també es pot llegir com una poesia:

Moreneta en sou,
és que el sol us toca,
és que us toca el sol,
el sol de la glòria.
Moreneta en sou,
moreneta i rossa.

Catalans veniu,
Maria us enyora.
Té el sol per vestit
i el cel per corona.
Veniu-la a adorar
que els àngels no gosen.

Per besar-li els peus
el Llobregat s'hi acosta
i en veure'ls tan purs
s'atura en sa vora,
besa el cetal
el besa i se'n torna.
Moreneta en sou...

Després de pensar en aquesta cançó, anava entrant gent perquè la missa estava a punt de començar i uns nois i noies, amb molta il·lusió, ens van cantar unes cançons molt boniques mentre jo pensava que, en aquest poema que us he escrit, també podíem escriure-hi:

"La Verge és mare de tots,
petits i grans,
i a tots ens somriu per igual.
Torneu ben aviat
que amb el meu fill Jesús
us esperem."

Sortint de missa vam anar a la sala gran on hi havia una exposició i va parlar un monjo, mn. Vallicrosa, mn. Xavier Blanco i mn. Bellavista. Tot seguit uns nens de l'esbart de Figaró ens van ballar "L'hereu Riera" i altres balls igual de bells.

Després de dinar vam fer camí cap als Degotalls, vam pregar i cantar, i de retorn a casa van rifar uns llibres molt bonics.

Arribarem a casa molt contents i dient "fins l'any que ve si Déu ho vol".

Quines coses que s'aprenen quan venim a Montserrat, tanta gent que hi puja sempre!

Què deu tenir Montserrat que tenim tantes ganes de venir-hi?

Gràcies a les persones que, any rere any, el dia abans netegen on tenim la Majòlica i també preparen l'exposició que correspon i tan ben feta!

El temps que porta preparar-ho tot perquè tots plegats puguem passar un bon dia!

Tant de bo la Mare de Déu faci que sempre hi hagi persones disposades a fer que tots hi anem, tornem a casa i puguem tornar a dir que bé ens ho hem passat i fins l'any que ve si Déu ho vol!

Paquita Baldich

Enguany Montserrat demanava que els peregrins es sumessin a la commemoració del mil·lenari de l'Abat Oliba. La nostra exposició va estar dedicada a la divulgació d'aquesta figura cabdal dels orígens i de la història de Catalunya. Per qui no va poder contemplar-la a Montserrat, l'exposició es podrà veure a l'església de Santa Eulàlia durant els diumenges de juliol i principis d'agost, i al Santuari de Puiggraciós el mes de setembre.

